

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 371/2021-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti **AGREX, s. r. o.**, Námestie baníkov 31, Rožňava, IČO 36 213 187, zastúpenej advokátom JUDr. Miroslavom Katunským, Floriánska 16, Košice, proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 5 Sp/22/2012 zo 4. septembra 2019 a uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 9 Sžrk/1/2020 z 21. apríla 2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 7. júla 2020 domáha vyslovenia porušenia čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a čl. 13 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), vyslovenia porušenia čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), porušenia čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd uznesením Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) označenými v záhlaví tohto uznesenia (ďalej aj „napadnuté uznesenia“). Sťažovateľka navrhuje napadnuté uznesenia zrušiť, vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie a priznať náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti, napadnutých uznesení a príloh vyplýva, že sťažovateľka sa žalobou podanou na krajskom súde 27. septembra 2012 domáhala zrušenia rozhodnutia Správy katastra Rožňava (ďalej len „kataster“) zo 7. júna 2012, ktorým boli opravené údaje katastra na [REDACTED] v katastrálnom území [REDACTED] na základe návrhu účastníčky [REDACTED], ktorá žiadala zosúladiť zapísané údaje s kúpnu zmluvou z 11. novembra 2005, na ktorej bolo skrátanou formou vyznačené povolenie vkladu rozhodnutím katastra. V žalobe sťažovateľka namietala, že kataster s ňou nekonal a nedoručil jej ani rozhodnutie, pričom malo byť zasiahnuté do jej majetkových práv.

3. Krajský súd správnu žalobu sťažovateľky odmietol v zmysle § 98 ods. 1 písm. e) Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

4. Sťažovateľka podala proti napadnutému uzneseniu krajského súdu kasačnú sťažnosť, ktorú najvyšší súd zamietol v zmysle § 461 SSP ako nedôvodnú, k čomu uviedol, že prípadná zmena alebo zrušenie zápisu vlastníckeho práva vkladom do katastra je možná len protestom prokurátora alebo žalobou proti postupu orgánu verejnej správy vo vkladovom konaní (ktorú sťažovateľka nepodala). Rozhodovať o spornom vlastníckom práve, resp. určiť, či tu právo je, alebo nie je, spadá výlučne do právomoci súdu v civilnom sporovom konaní na základe určovacej žaloby. Rozhodnutím katastra bol zosúladený stav zápisu s predloženou vkladovou listinou, čiže nedošlo k zmene právneho postavenia alebo vlastníctva dotknutých osôb. Zároveň správny súd nie je oprávnený skúmať a posudzovať rozsah spoluvlastníctva k nehnuteľnosti či určovať jeho podiely, tak ako žiadala sťažovateľka. Jeho úlohou bolo len preskúmanie, či oprava bola vykonaná v súlade s obsahom listiny, ktorá bola podkladom pre vklad do katastra. K vzniku, zmene a zániku vlastníckych práv k nehnuteľnostiam dochádza len vkladom do katastra, no v danom prípade nešlo o vkladové konanie. V danom konaní šlo o konanie o opravu chýb v katastrálnom operáte, čiže nie o zásah do vlastníckych práv. Keďže sťažovateľka nebola subjektom, ktorý podal návrh na opravu chýb katastra, nebola dotknutým subjektom, a preto kataster postupoval správne, keď s ňou nekonal ako s účastníkom konania.

II.

5. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti argumentuje najmä tým, že najvyšší súd rozhodol v rozpore s platnou právnou úpravou a jeho napadnuté uznesenie je okrem iného arbitrárne. Zároveň napáda spôsobilosť kúpnej zmluvy z roku 2005, ako aj zmluvy a s ňou súvisiacej dohody o užívaní nehnuteľnosti z roku 1959 byť podkladom na zápis vlastníckych práv do katastra. Uvádza, že listiny, ktoré boli podkladom na vykonanie opravy v katastri, na to neboli spôsobilé. Sťažovateľka trvá na tom, že rozhodnutím katastra o oprave chyby sa rozhodovalo o jej právach a povinnostiach, a tak jej neprizvaním do konania bolo zasiahnuté do jej základných práv a práv. Napadnuté uznesenie najvyššieho súdu podľa nej nebolo riadne odôvodnené a najvyšší súd nedal odpoveď na argumenty, ktoré sťažovateľka považuje za kľúčové, a vec nesprávne posúdil.

III.

6. Právomoc ústavného súdu vyplývajúca z čl. 127 ods. 1 ústavy je vo vzťahu k všeobecným súdom limitovaná princípom subsidiarity, podľa ktorého poskytuje ústavný súd v konaní podľa čl. 127 ústavy ochranu základným právam alebo slobodám fyzických osôb a právnických osôb za podmienky, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Ústavný súd totiž pri zakladaní svojej právomoci vychádza zo zásady, že všeobecné súdy sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť.

7. Pokiaľ ide o napadnuté uznesenie krajského súdu, sťažovateľka mala možnosť využiť a aj využila opravný prostriedok v podobe kasačnej sťažnosti v zmysle § 438 ods. 1 SSP. Najvyšší súd jej kasačnú sťažnosť vyhodnotil v napadnutom uznesení najvyššieho súdu ako nedôvodnú. Ústavný súd vzhľadom na uvedené ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie v zmysle § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej

republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde).

8. Pokiaľ ide o napadnuté uznesenie najvyššieho súdu, účelom konania o oprave chýb nie je riešiť vlastnícky spor, riešenie ktorého patrí do výlučnej právomoci súdu (rozsudok najvyššieho súdu č. k. 1 Sžo/80/2007 z 26. februára 2008). Keďže podľa SSP je predmetom konania súdny prieskum rozhodnutí orgánov verejnej správy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov, neprináleží v rámci tohto konania správne mu súdu rozhodovať o platnosti, resp. neplatnosti akýchkoľvek zmlúv či dohôd súkromného práva, keďže tieto spory môžu byť len predmetom konania o určovacej žalobe v rámci civilného sporového konania. Ústavný súd konštatuje, že najvyšší súd primerane vysvetlil, prečo sťažovateľka nie je v konaní o opravu chýb v katastrálnom operáte aktívne legitimovaným subjektom na podanie správnej žaloby, v čoho dôsledku jej správnu žalobu krajský súd odmietol.

9. Ústavný súd uvádza, že obsah napadnutého uznesenia najvyššieho súdu nezakladá dôvod na záver, že medzi napadnutým uznesením najvyššieho súdu a obsahom sťažovateľkou označených základných práv a práv neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie reálne mohol dospieť k záveru o ich porušení, a preto ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

10. Na okraj ústavný súd uvádza, že obsahom čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 ústavy sú základné ustanovenia, nie základné práva a slobody.

11. Vzhľadom na už uvedené ústavný súd rozhodol v súlade s výrokovou časťou tohto uznesenia.

12. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť ako celok odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky uplatnenými v jej ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. júna 2021

Robert Šorl
predseda senátu